

Sygn. akt III KK 367/17

POSTANOWIENIE

Dnia 22 sierpnia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **J.J.K. i W.W.B.**
skazanych z art. 190 § 1 k.k.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu
w dniu 22 sierpnia 2017 r.,
z urzędu, kwestii dopuszczalności kasacji obrońcy
od wyroku Sądu Okręgowego w L.
z dnia 26 stycznia 2017 r., sygn. akt XI Ka (...),
zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w K.
z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K (...),

p o s t a n o w i ł

- 1. pozostawić kasację bez rozpoznania;**
- 2. obciążyć skazanych J.J.K. i W.W.B. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach równych.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w L. wyrokiem z dnia 26 stycznia 2017 r., sygn. akt XI Ka (...), po rozpoznaniu apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonych, zmienił w zakresie kwalifikacji, prawnej wyrok Sądu Rejonowego w K. z dnia 18 kwietnia 2016 r., sygn. akt II K (...), którym to wyrokiem J.J.K. i W.W.B. skazani zostali za występki określony w art. 190 § 1 k.k. (po modyfikacji przez Sąd drugiej instancji) na kary grzywny w wymiarze po 100 stawek dziennych przy określeniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 zł.

Kasację od orzeczenia Sądu odwoławczego wniósł obrońca obojga skazanych zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść wyroku naruszenie przepisów prawa materialnego, tj. art. 190 § 1 k.k. (pkt I kasacji) oraz procesowego, tj. art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 424 § 1 pkt 1 k.p.k. (pkt II kasacji) i art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 437 § 1 k.p.k. (pkt III kasacji). Podnosząc te zarzuty autor kasacji wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

W pisemnej odpowiedzi na kasację prokurator Prokuratury Rejonowej w K. wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania jako niedopuszczalnej z mocy ustawy.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zasadnie w pisemnej odpowiedzi na kasację oskarżyciel publiczny wniósł o pozostawienie jej bez rozpoznania jest bowiem ona niedopuszczalna z mocy prawa.

Zgodnie z treścią art. 523 § 2 k.p.k. kasację na korzyść można wnieść jedynie w razie skazania oskarżonego za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe na karę pozbawienia wolności bez warunkowego zawieszenia jej wykonania. Ograniczenie to nie dotyczy kasacji wniesionej przez stronę z powodu uchybień wymienionych w art. 439 k.p.k. (art. 523 § 4 pkt 1 k.p.k.) oraz kasacji jednego z podmiotów, o których mowa w art. 521 k.p.k. (art. 524 § 4 pkt 2 k.p.k.)

Zapadłym w tej sprawie wyrokiem sąd *ad quem* zmienił jedynie w zakresie kwalifikacji prawnej wyrok sądu *meriti* w pozostałej części orzeczenie to utrzymując w mocy, a więc w zakresie w którym oskarżonym J.K. i W.B. za przypisany im czyn wymierzono wyłącznie kary grzywny. W kasacji wniesionej przez obrońcę nie wskazano na żadne z uchybień określonych w art. 439 k.p.k., w związku z czym wobec jej niezasadnego przyjęcia przez Sąd Okręgowy w L. konieczne było – z uwagi na niedopuszczalności kasacji w takiej postaci – orzeczenie przez Sąd Najwyższy stosownie do dyspozycji art. 531 § 1 k.p.k. w zw. z art. 530 § 2 k.p.k. i art. 429 § 1 *in fine* k.p.k. w zw. z art. 523 § 2 k.p.k.

Uwzględniając powyższe postanowiono jak w części dyspozytywnej, obciążając jednocześnie skazanych – art. 637a k.p.k. w zw. z art. 636 § 1 k.p.k. – kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego w częściach równych.

Od niniejszego postanowienia środek odwoławczy nie przysługuje (art. 430 § 2 k.p.k.).

